

Väljaandja: Keskkonnaminister
Akti liik: määrus
Teksti liik: terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp: 16.07.2023
Redaktsiooni kehtivuse lõpp: Hetkel kehtiv
Avaldamismärge: RT I, 13.07.2023, 32

Merestrategiega sisu ja koostamise nõuded¹

Vastu võetud 25.09.2020 nr 46
RT I, 29.09.2020, 11
jõustumine 02.10.2020

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
03.07.2023	RT I, 13.07.2023, 1	16.07.2023

Määrus kehtestatakse veeseaduse § 72 lõike 6 alusel.

1. peatükk Üldsätted

§ 1. Reguleerimisala ja kohaldamisala

(1) Määrusega kehtestatakse Eesti merestrategiega sisu, koostamise ja ajakohastamise nõuded kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrategiega raamdirektiiv, ELT L 164, 25.06.2008, lk 19–40), sätetega.

(2) Merestrategiega kohaldatakse Eesti kogu mereala suhtes, välja arvatud riigi julgeolekuks või riigikaitseks vajalike tegevuste korral, arvestades piiriüleseid mõjusid samas merepiirkonnas või mereala piirkonnas asuvate kolmandate riikide merekeskkonna kvaliteedile.

§ 2. Merestrategiega ja selle eesmärgid

(1) Merestrategiega on tegevusraamistik, mis koostatakse Eesti mereala või selle piirkonna kohta veeseaduse §-s 72 sätestatu kohaselt ning mida seal rakendatakse, et saavutada või säilitada mereala hea keskkonnaseisund.

(2) Kliimaministeerium kui Eesti merestrategiega koostamise ja rakendamise pädev asutus koordineerib sellealast rahvusvahelist koostööd Euroopa Liidu (edaspidi *EL*) ja Läänemere Merekeskkonna Kaitse Komisjoni (edaspidi *HELCOM*) tööühmades, kus see on otstarbekas ja asjakohane, et tagada rakendatavate meetmete ja muude merestrategiega osade omavaheline sidusus ja koordineeritus Läänemere merepiirkonnas tervikuna, sealhulgas koordineerib Eestis rakendatavaid meetmeid hea keskkonnaseisundi saavutamiseks ELi, HELCOMi ja kolmandate riikidega.

[RT I, 13.07.2023, 1 - jõust. 16.07.2023]

(3) Merestrategiega eesmärgid on järgmised:

1) kaitsta ja säilitada merekeskkonda, hoida ära selle seisundi halvenemine või taastada võimaluse korral mereökosüsteemid piirkondades, kus need on kahjustatud;

2) hoida ära ja vähendada heiteid merekeskkonda, et järk-järgult vähendada selle saastamist ning tagada, et heited ei mõjutaks ega ohustaks oluliselt mere bioloogilist mitmekesisust, mere ökosüsteeme, inimese tervist ega mere seaduslikke kasutusviise.

(4) Merestrategiega juhitakse inimtegevust ökosüsteemil põhineva lähenemisviisiga, et inimtegevustest tulenev kogusurve võimaldaks saavutada merekeskkonna head seisundit ning et mereökosüsteemide võime reageerida inimtegevusest tingitud muutustele ei oleks ohus, tagades praegustele ja tulevastele põlvkondadele merekaupade ja -teenuste jätkusuutliku kasutamise.

§ 3. Terminid

Määruses kasutatakse termineid järgmises tähenduses:

1) merepiirkond – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ artikli 4 punkti 1a kohaselt Läänemeri tervikuna;
2) mereala piirkond – veeseaduse § 70 lõike 2 kohane väiksem kindlapiiriline osa Eesti merealast, mis eristatakse kooskõlas HELCOMi seire- ja hindamisstrateegia lisas 4 nimetatud Läänemere hindamisüksustega, veeseaduse alusel eristatud rannikuveekogumitega või muu rahvusvaheliselt kokku lepitud hindamisüksusena;

3) saastamine – inimtegevuse tagajärjel ainete või energia, sealhulgas inimtekkelise veealuse müra otsene või kaudne merekeskkonda juhtimine, mille tagajärjeks on või võib olla kahjulik mõju elustikule ja mereökosüsteemidele, sealhulgas bioloogilise mitmekesisuse vähenemine, ohud inimeste tervisele, merendusala tegevuse, sealhulgas kalapüügi, turismi ja huvitegevuse ning muude mere seaduslike kasutusviiside häiritus, merevee kvaliteedi halvenemine selle kasutamise seisukohast ja hüvede vähenemine, või merekaupade ja -teenuste jätkusuutliku kasutamise halvenemine üldiselt;

4) kriteeriumid – iseloomulikud tehnilised omadused merekeskkonna seisundi ja survetegurite hindamiseks, mis on seotud käesoleva määruse lisas 1 nimetatud kvaliteetivsete tunnustega;

5) elemendid – ökosüsteemi olulised osad, eelkõige selle bioloogilised elemendid (liigid, elupaigad, kooslused) või merekeskkonnale avalduva surve aspektid (bioloogilised, füüsilised, ained, prügi, energia), mida kriteeriumi puhul hinnatakse;

6) läviväärtus – väärtus või väärtuste vahemik, mille abil on võimalik hinnata kriteeriumi puhul saavutatud kvaliteeditaset ja hea keskkonnaseisundi saavutamise ulatust.

2. peatükk

Merestrateegia osade sisu

§ 4. Mereala hindamine

(1) Mereala hindamine peab andma merekeskkonna seisundile ja seda mõjutavatele surveteguritele igakülgse hinnangu ja see hõlmab:

- 1) mereala või selle piirkonna oluliste iseärasuste ja parameetrite ning keskkonnaseisundi analüüsi;
- 2) mereala keskkonnaseisundi survetegurite ja inimtegevuste mõju analüüsi;
- 3) mereala kasutamise ja merekeskkonna seisundi halvenemisega kaasnevate kulude majanduslikku ja sotsiaalset analüüsi.

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 1 nimetatud analüüs peab põhinema Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ III lisa tabelis 1 loetletud soovituslikele elementidele, arvestades mereökosüsteemi struktuuri, funktsioone ja protsesse ning hõlmates merekeskkonna füüsikalisi ja keemilisi omadusi, elupaigatüüpe, bioloogilisi omadusi ja hüdro-morfoloogiat.

(3) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 2 nimetatud analüüs peab:

- 1) põhinema Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ III lisa tabelis 2 esitatud inimtekkeliste survetegurite, mere kasutusviiside ja inimtegevuste soovituslikel nimekirjadel, arvestades nende mõju merekeskkonnale ja tuvastatavaid suundumusi;
- 2) hõlmama peamisi kumulatiivseid mõjusid ja mõjude koostoimet;
- 3) arvestama muid asjakohaseid hinnanguid, mis on valminud kooskõlas ELi õigusaktidega, eriti Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1–73), sätetega reguleeritud rannikuveekogumite ja territoriaalmerega seotud elemente, aga ka Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsiooni täitmise käigus tehtud HELCOMi hindamisi.

(4) Eesti mereala hindamisel kasutatakse niivõrd, kui see on võimalik ja asjakohane, Läänemere piirkondlikus koostöös kokku lepitud meetodeid ja indikaatoreid, et need oleks omavahel kooskõlas, arvestades piiriüleseid mõjusid ja iseärasusi.

§ 5. Mereala hea keskkonnaseisundi määratlus

(1) Veeseaduse § 71 lõikes 2 kirjeldatud mereala hea keskkonnaseisundi kriteeriumid määratakse Eesti mereala või selle piirkonna tasandil esitatud kvalitatiivsete tunnuste kaupa, arvestades Euroopa Komisjoni otsuses (EL) 2017/848, 17. mai 2017, millega nähakse ette mereala hea keskkonnaseisundi kriteeriumid ja meetodikastandardid ning seire ja hindamise spetsifikatsioonid ja standardmeetodid ning millega tunnistatakse kehtetuks otsus 2010/477/EL (ELT L 125, 18.05.2017, lk 43–74), esitatud hindamiskriteeriumite ja meetodikastandarditega, et hinnata hea keskkonnaseisundi saavutamise ulatust merealal.

(2) Mereala hea keskkonnaseisund defineeritakse mereala hindamise tulemuste alusel keskkonnaseisundi kriteeriumite ja parameetrite kogumina, tuginedes käesoleva määruse lisas 1 nimetatud kvalitatiivsetele tunnustele.

(3) Mereala või selle piirkonna head keskkonnaseisundit piiritlevate parameetrite valikul tuleb arvestada:

- 1) merepiirkonnas HELCOMi koostöös kokku lepitud parameetritega;
- 2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ III lisa tabelis 1 sätestatud mereökosüsteemi elementide soovitusliku nimekirjaga ning eelkõige selle piirkonna füüsikaliste ja keemiliste omadustega, elupaigatüüpidega, bioloogiliste omadustega ja hüdro-morfoloogiaga;
- 3) inimtegevuse avaldatava surve ja mõjuga selles piirkonnas, arvestades Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ III lisa tabelis 2 sätestatud inimtekkeliste survetegurite soovituslike nimekirjadega.

(4) Mereala või selle piirkonna keskkonnaseisundi hindamisparameetrite valikul tuleb kaaluda kõiki käesoleva määruse lisas 1 nimetatud kvalitatiivseid tunnuseid, et määrata kindlaks need asjakohased tunnused, mille suhtes tuleb piirkonna hea keskkonnaseisundi piirid määratleda.

(5) Kui ühe või mitme käesoleva määruse lisas 1 nimetatud tunnuse kasutamine pole merealal või selle mõnes piirkonnas asjakohane, tuleb seda põhjendada ning põhjendustest teavitada Euroopa Komisjoni.

§ 6. Keskkonnaalased sihid

(1) Keskkonnaalased sihid on mereala või selle piirkonna eri komponentide soovitud seisundi ning survetegurite ja nende mõju kvalitatiivsed või koguselised määratlused, mille abil hinnatakse ja suunatakse edasiliikumist mereala hea keskkonnaseisundi saavutamise poole.

(2) Keskkonnaalaste sihtide, sealhulgas võimalike vahesihtide eesmärk on täpselt sõnastada saavutatav või säilitatav mereala keskkonnaseisund seda iseloomustavate elementide mõõdetavate omaduste põhjal.

(3) Keskkonnaalased sihid jagunevad:

- 1) hea keskkonnaseisundi määratlusel põhinevad soovitud tingimusi seadvad sihid;
- 2) mõõdetavad kontrollarvud ja nendega seotud indikaatorid, mis võimaldavad jälgida ja hinnata eesmärgi poole liikumist;
- 3) tegevussihid, mis on seotud konkreetsete rakendusmeetmetega nende sihtide saavutamiseks.

(4) Keskkonnaalaste sihtide ja nendega seotud indikaatorite väljatöötamisel tuleb arvestada:

- 1) käesoleva määruse §-s 4 nimetatud mereala hindamise tulemustega, eriti nende survetegurite ja kriteeriumite korral, mis pole head keskkonnaseisundit veel saavutanud;
- 2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ III lisa tabelis 2 nimetatud asjakohaste inimtekkeliste survetegurite, mere kasutusviiside ja inimtegevustega ning nende mõjudega merekeskkonnale;
- 3) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ IV lisa loetletud soovituslike parameetritega;
- 4) merepiirkonna, mereala või selle piirkonna suhtes juba sätestatud rahvusvaheliste, regionaalsete ja riiklike asjakohaste keskkonnaalaste sihtidega ning tagada nende jätkuv kohaldamine ja omavaheline sobivus.

(5) Sihtide ja vahesihtide sõnastamisel tuleb täpsustada nende saavutamiseks vajalikud vahendid, ajakava, indikaatorid edusammude jälgimiseks ja juhtimisotsuste suunamiseks, sealhulgas täpsustada vajaduse korral võrdluspunktid või nende siht- ja piirväärtused, arvestades võimalikke sotsiaalseid ja majanduslikke probleeme sihtide seadmisel.

§ 7. Mereala seireprogramm

(1) Mereala seireprogramm koostatakse mereala hindamise tulemuste põhjal mereala keskkonnaseisundi ja selle survetegurite pidevaks jälgimiseks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ III lisas sätestatud soovituslike nimekirjade ja V lisa sätete alusel ning tuginedes kehtestatud keskkonnaalastele sihtidele.

(2) Mereala seireprogramm peab olema kooskõlas teiste seireprogrammidega ning tuginema asjakohastele seire ja hindamist käsitlevatele ELi õigusaktidele, sealhulgas nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.07.1992, lk 7–50) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (ELT L 20, 26.01.2010, lk 7–25) nõuetele või rahvusvaheliste lepingute sätetele, arvestades asjakohaseid piiriüleseid iseärasusi ja mõjusid.

(3) Eesti mereala seireprogrammis kasutatavad seiremeetodid peavad olema kooskõlas Läänemere koostöös kasutatavate HELCOMi seiremeetoditega, et hõlbustada seiretulemuste võrdlemist Läänemere piirkonnas, ning Euroopa Komisjoni otsuses (EL) 2017/848 nimetatud seire ja hindamise spetsifikatsioonide ja standardmeetoditega.

(4) Veeseaduse § 72 lõike 8 alusel kinnitatud seireprogrammi rakendamist koordineerib Kliimaministerium käesoleva määruse lisas 2 sätestatud ülesannete täitmiseks.

[RT I, 13.07.2023, 1 - jõust. 16.07.2023]

§ 8. Mereala meetmekava

(1) Mereala meetmekava koostatakse mereala või selle piirkonna kohta ning see sisaldab meetmeid, mida tuleb rakendada, et saavutada või säilitada mereala hea keskkonnaseisund.

(2) Meetmed töötatakse välja mereala seisundi hindamistulemuste alusel, lähtudes kehtestatud keskkonnaalastest sihtidest ning arvestades käesoleva määruse lisas 3 nimetatud meetmete tüüpe.

(3) Meetmekava peab sisaldama ruumilisi kaitsemeetmeid, et aidata kaasa mereala kaitstavate piirkondade sidusa ja esindusliku võrgustiku loomisele, hõlmates piisavalt nõukogu direktiivi 92/43/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/147/EÜ alusel kaitstavaid alasid ning rahvusvahelise, sealhulgas Läänemere regionaalses koostöös kokku lepitud merekaitsealasisid ökosüsteemide mitmekesisuse säilitamiseks.

(4) Meetmete väljatöötamisel ja mereala meetmekava koostamisel võetakse arvesse ja integreeritakse meetmekavasse ELi asjakohaste õigusaktide, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/60/EÜ, nõukogu direktiivi 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta (EÜT L 135, 30.5.1991, lk 40–52) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/7/EÜ, mis käsitleb suplusvee kvaliteedi juhtimist ja millega tunnustatakse kehtetuks direktiivi 76/160/EMÜ (ELT L 64, 04.03.2006, lk 37–51), nõuete ja eesmärkide täitmiseks juba kokku lepitud ja rakendatavad meetmed, keskkonnakvaliteedi standardid ning rahvusvaheliste lepingute kohaselt nõutavad asjakohased meetmed, võttes arvesse säästvat arengut ning kavandatud meetmete sotsiaalset ja majanduslikku mõju.

(5) Meetmed peavad olema kulutõhusad ja tehniliselt elluviidavad, erinevaid mõjusid tasakaalustatult arvesse võtvad ning enne iga uue meetme kehtestamist tuleb teha selle mõjude hindamine, sealhulgas tulude ja kulude analüüs.

(6) Meetmekavas näidatakse, kuidas kavatakse meetmeid rakendada ja kuidas need aitavad kaasa kehtestatud keskkonnaalaste sihtide saavutamisele. Arvestada tuleb ka meetmete võimalike mõjudega Eesti merealast väljapoole, et minimeerida kahju ja võimaluse korral avaldada positiivset mõju ka väljaspool Eesti mereala.

(7) Kui keskkonnaalaste sihtide või hea keskkonnaseisundi saavutamise suhtes kohaldatakse veeseaduse §-s 73 sätestatud erandeid, tuleb need meetmekavas selgelt välja tuua, võttes arvesse erandi mõju ja tagajärgi naabermerealadele, ning esitada Euroopa Komisjonile erandi põhjendamiseks vajalikud tõendid.

(8) Kui erandite kohaldamisel rakendatakse veeseaduse § 73 lõike 4 alusel ajutisi meetmeid, tuleb need nii palju kui võimalik integreerida meetmekavasse.

(9) Eesti mereala meetmekava tuleb käivitada ühe aasta jooksul alates selle kehtestamisest.

(10) Kui rahvusvahelisel või regionaalsel tasandil juhitud inimtegevusel võib olla oluline mõju merekeskkonnale, eriti käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud kaitstavatele aladele, või mõjutab see mereala keskkonnaseisundit ja probleemi ei saa lahendada riiklikult rakendatavate meetmetega, tuleb pöörduda eraldi või koos teiste riikidega asjakohase pädeva asutuse või rahvusvahelise organisatsiooni poole, et arutada või vajaduse korral võtta vastumeetmeid mereökosüsteemide terviklikkuse, struktuuri ja toimimise säilitamiseks või nende taastamiseks. Kui probleemi lahendamine nõuab ELi institutsioonidelt tegevust, esitatakse Euroopa Komisjonile ja Euroopa Liidu Nõukogule soovitusel meetmete rakendamiseks.

§ 9. Erimeetmed

(1) Kui mereseisund on nii kriitiline, et see nõuab kiiret tegutsemist, tuleb koostada tegevuskava, millega nähakse ette meetmekava varasem elluviimine ning võimalikud rangemad kaitsemeetmed (edaspidi *erimeetmed*). Seejuures ei tohi erimeetmed takistada hea keskkonnaseisundi saavutamist või säilitamist muul merealal või mereala piirkonnas.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud tegevuskava võib koostada ja erimeetmeid rakendada koostöös Läänemere-äärsete naaberriikidega, teavitades ühtlasi Euroopa Komisjoni meetmekavade muudetud ajakavast Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ artikli 5 punktis 3 sätestatu kohaselt.

(3) Erimeetmeid ei pea võtma, kui puudub märkimisväärne oht merekeskkonnale või kui sellega kaasnevad ebaproportsionaalsed kulud, arvestades ohtu merekeskkonnale, ning tingimusel, et olukord edaspidi ei halvene.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud põhjustel erimeetmete rakendamata jätmise korral tuleb Euroopa Komisjonile esitada tõendid sellise otsuse põhjendamiseks, samas vältides olukorda, et hea keskkonnaseisundi saavutamine muutuks jäädavalt võimatuks.

3. peatükk

Merestrategia koostamise tähtajad, avalikustamine, andmed ja aruandlus

§ 10. Merestrategia osade koostamise tähtajad

Merestrateegia osade koostamisel ja nende uuendamisel iga kuue aasta järel lähtutakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ artikli 5 punktis 2 ning artikli 17 punktis 2 sätestatud ajakavadest.

§ 11. Avalikustamine

(1) Merestrateegia osade kokkuvõtted, sealhulgas ajakohastatud osade eelnõud tehakse avalikkusele kommenteerimiseks kättesaadavaks Kliimaministeeriumi veebilehel, arvestades avatud menetluse nõudeid haldusmenetluse seaduse tähenduses ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ artikli 19 punktides 1 ja 2 sätestatud nõudeid.
[RT I, 13.07.2023, 1 - jõust. 16.07.2023]

(2) Kliimaministeerium korraldab merestrateegia ajakohastatud osa lõppversiooni koostamise, arvestades avalikustamiselt tulnud asjakohaseid märkusi.
[RT I, 13.07.2023, 1 - jõust. 16.07.2023]

(3) Pärast merestrateegia ajakohastatud osa kehtestamist avaldatakse see Kliimaministeeriumi veebilehel ja asjakohases registris või infosüsteemis.
[RT I, 13.07.2023, 1 - jõust. 16.07.2023]

§ 12. Andmed ja aruandlus

(1) Merestrateegia osad ja nende koostamisel kasutatud andmed on avalik teave, kui seaduses pole sätestatud teisiti.

(2) Pärast merestrateegia osa ajakohastamist või ajakohastatud osa kehtestamist teavitab Kliimaministeerium sellest Euroopa Komisjoni, HELCOMi ja teisi asjaomaseid riike kolme kuu jooksul nende avaldamisest Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ artikli 17 punkti 3 kohaselt.
[RT I, 13.07.2023, 1 - jõust. 16.07.2023]

(3) Merestrateegia osade detailseid andmeid hoitakse Kliimaministeeriumi haldusala infosüsteemi andmekogudes ning sellele teabele juurdepääsule kohaldatakse avaliku teabe seaduse, ruumiandmete seaduse ja keskkonnaseadustiku üldosa seaduse asjakohaseid sätteid.
[RT I, 13.07.2023, 1 - jõust. 16.07.2023]

(4) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ artikli 19 lõikes 3 mainitud ligipääsu- ja kasutajaõigusi Euroopa Liidu institutsioonidele Eesti merestrateegia andmestike ja teabe suhtes annab Keskkonnaagentuur, kui need andmed pole avalikult kättesaadavad ruumiandmeteenusena või muu veebipõhise teenusena.

(5) Merestrateegia osade tehniline aruandlus Euroopa Komisjonile toimub nende komisjoni väljatöötatud juhendite ja aruandlusvormide kohaselt, mis on vastu võetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ artikli 24 alusel ning mis tehakse kättesaadavaks Euroopa Keskkonnaagentuuri veebiportaali ReportNet kaudu.

(6) Merestrateegia osade tehnilise aruande esitab ReportNeti kaudu Keskkonnaagentuur kolme kuu jooksul pärast osa kehtestamist.

(7) Mereala meetmekava, sealhulgas ajakohastatud meetmekava elluviimise kohta koostatakse kolme aasta jooksul selle kehtestamisest kokkuvõtlik vahearuanne, kus kirjeldatakse meetmekava elluviimisel tehtud edusamme, ning see esitatakse Euroopa Komisjonile käesoleva paragrahvi lõigetes 5 ja 6 sätestatud korras.

(8) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ artiklis 7 ja selle II lisas kirjeldatud pädevatest asutustest teavitab Euroopa Komisjoni Kliimaministeerium.
[RT I, 13.07.2023, 1 - jõust. 16.07.2023]

§ 13. Rakendussätted

Käesoleva määruse § 12 lõikes 4 nimetatud merestrateegiaga seonduvad ruumiandmeteenused tuleb kättesaadavaks teha hiljemalt 31. detsembriks 2021.

¹ Euroopa Parlamendi ja Nõukogu direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrateegia raamdirektiiv) (ELT L 164, 25.06.2008, lk 19–40), muudetud komisjoni direktiiviga (EL) 2017/845, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja Nõukogu direktiivi 2008/56/EÜ merestrateegiate ettevalmistamisel arvesse võetavate elementide soovitusliku nimekirja osas (ELT L 125, 18.05.2017, lk 27–33).

Lisa 1 Hea keskkonnaseisundi piiritlemise kvalitatiivsed tunnused

Lisa 2 Mereala seireprogrammi ülesanded

Lisa 3 Merestrateegia meetmete tüübid